

กลอง
กบดก

57E

กรงแก้ว

กลองกับดีกร้าย

แต่งโดย กรงแก้ว

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-240-353-8

ราคา 319 บาท

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2558 (ฉบับเพิ่มเติม)

บรรณาธิการบริหาร	อนุชา กอบจิตวิวัฒน์
บรรณาธิการ	ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ผู้ช่วยบรรณาธิการ	สาโรจน์ นาเจริญ
กองบรรณาธิการ	Green mind Team
พิสูจน์อักษร	นพดล คงคำหลวง กอบกุล แซ่ฮ้อ
ออกแบบปก	จินณวดีตร อยู่เจริญ
ออกแบบรูปเล่ม	กอบกุล แซ่ฮ้อ

จัดพิมพ์โดย

สำนักพิมพ์กรีนมายด์

เลขที่ 1/554 ถนนรามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

<http://www.greenmindbook.com>

E-mail : greenmindbook@hotmail.com

Facebook : สนพ. กรีนมายด์

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

สำนักพิมพ์กรีนมายด์

เลขที่ 1/554 ถนนรามคำแหง มีนบุรี กรุงเทพฯ 10510

โทรศัพท์ 0-2540-3728 โทรสาร 0-2540-4408

สั่งซื้อ สมัครสมาชิกรายปี ตัวแทนจำหน่าย สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โทร. 08-1423-5373 ตลอดเวลา

พิมพ์บน
กระดาษท่อนอนสายตากินรีด
www.greenread.com

คำนำ

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว เคยได้รับโอกาสจากสำนักพิมพ์กรีนมายด์
เผยแพร่ผลงานเขียนของตัวเอง ในตอนนั้นรู้สึกยินดีและปลื้มอย่าง
มาก ครั้งนี้ได้รับโอกาสนั้นอีกครั้งหลังจากที่ห่างไปนานเกือบสองปี

สำหรับนิยายเรื่องใหม่ ภายใต้ชื่อว่า ‘กลลวงกับดักร้าย’ จะออกแนว
คอมเมดี้เบาๆ ต่างจากเรื่องก่อนที่จะออกแนวรักโรแมนติก ภาคนี้ในเรื่องที่
แล้วอาจทำให้ใครหลายๆ คนเคลิ้มฝันกับความละมุนละไมอ่อนโยนจนต้องยก
ให้เป็นสามมิติเด่นแห่งชาติ แต่ไม่ใช่กับแดนดนัยในเรื่องนี้ ที่ทั้งกะล่อน เจ้าชู้
เอาแต่ใจ ดีแต่อย่างเดียวคือหน้าตาดีเป็นอาวูธ เช่นนั้นจึงเป็นหน้าที่ของ
คุณหมอมุกคนสวยที่จะปราบฤทธิ์ศาสโนวาท์พ่อให้เปลี่ยนจากเสือเป็นแมว
เชื่องๆ งานนี้ใครจะเป็นเหยื่อ ใครจะเป็นผู้ล่าต้องมาติดตามอ่านกัน

ท้ายสุด ขอขอบคุณนักอ่านจากใจจริงที่ยังคงติดตามอ่านผลงานของ
ไรเตอร์ ทั้งที่หยุดอัปในเว็บมานานแล้ว แต่ยอดแฟนคลับยังไม่จางหายไปไหน
อยากให้ติดตามและอยู่เป็นกำลังใจกันแบบนี้เรื่อยๆ จนกว่าจะเห็นพระอาทิตย์
ขึ้นทางทิศตะวันตก

ขอบคุณจากใจ
กรงแก้ว

กลลวงกับดักร้าย

บทนำ

โลกใบนี้ พระเจ้าได้สร้างสิ่งมีชีวิตตั้งมากมายและหนึ่งในนั้นก็หนีไม่พ้นสตรีเพศ หากให้เปรียบผู้หญิงแล้ว พวกหล่อนก็เหมือนดอกไม้งามท่ามกลางฝูงผึ้ง แต่ฝูงผึ้งเหล่านั้นจะไม่ยอมหยุดแค่ดอกไม้งามเพียงดอกเดียว หากแต่จะสรรหาน้ำหวานจากดอกไม้ดอกอื่นไปด้วย แต่จะรู้บ้างไหมว่า...น้ำหวานจากดอกไม้เหล่านั้นแท้จริงแล้ว มันมีพิษสงร้ายแรงมากแค่ไหน

ธนาภังค์ภินันท์ สีสหน้าดูหมองเศร้า เมื่อหวนนึกถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นในช่วงประมาณเก้าเดือนก่อนเพราะความเจ้าชู้ของเขาแท้ๆ ชายหญิงคู่หนึ่งพบกันในผับชื่อดัง ใช้เวลาเพียงสั้นๆ เพื่อทำความรู้จักกัน มีความสุขด้วยกันจนกระทั่งทำให้เด็กคนหนึ่งต้องล้มตาศั้นมาตุโลกชั่วแม่ผู้ให้กำเนิดยังไม่คิดจะดูคำดูดี เพราะหลังจากคลอดเด็กน้อยนั้นตาสีฟ้าแล้ว เธอก็หนีกลับประเทศตัวเองและจนป่านนี้ก็ยังไม่มีการติดต่อใดๆ กลับมา

“จะเอาอย่างไรกับเด็กคนนี้ เห็นหรือยังว่าความเจ้าชู้ไม่เลือกหน้าของแกสร้างปัญหามากแค่ไหน ทำไมถึงไม่รู้จิกยับยั้งชั่งใจ เคยคิดบ้างมั๊ยว่าผลจากความมกง่ายของแกจะเกิดอะไรขึ้นในภายหลังบ้าง”

เสียงคุณหญิงรวยมณี ผู้เป็นเสาหลักของบ้านดังขึ้น เมื่อมองมายัง

เด็กน้อยหน้าตาน่าเกลียดน่าชังที่กำลังนอนอยู่บนดักของสร้างผู้เป็นลูกสะใภ้ ก่อนจะเงยหน้ามองธนาลูกชายท่านที่ยังคงก้มหน้าน้อมรับชะตากรรมของตัวเอง เมื่อถูกความกระหายในตัวผู้หญิงครอบงำทั้งที่ตนก็แต่งงานแล้ว คราวนี้ดันไปมัวกับผู้หญิงชาวต่างชาติกระทั่งเธอต้องป้องกันมาบอกว่าเป็นลูกของตน และก็คงจะทำแท้งไปแล้วหากฝ่ายชายไม่ขอร้องให้เก็บเด็กคนนี้เอาไว้

“ก็...แล้วแต่คุณแม่ละกันครับ ถ้าคุณแม่เห็นว่าควรเอาเด็กคนนี้ไปให้สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ผมก็จะรีบดำเนินการ หรือหากต้องการจะตรวจดีเอ็นเอ ผมก็ไม่ขัดข้องครับ” ธนาว่า น้ำเสียงดูเหนื่อยๆ หันมาทางสร้างผู้เป็นภรรยาอย่างสำนึกผิด สร้างเห็นหน้าสามีแล้วจับมือให้กำลังใจ พลางปรายตามองประมุขของบ้าน

“คุณแม่คะ จะเป็นอะไรมั้ถ้าหากสร้างอยากจะขอเด็กคนนี้เป็นลูกของสร้าง เด็กคนนี้หน้าตาน่ารักแถมยังเป็นเด็กผู้ชายอีก คุณแม่เคยบอกว่ายากได้หลานชายมาสืบสกุล ตอนนี้ถือเป็นโอกาสดีที่เราจะเลี้ยงเด็กคนนี้ให้เติบโตขึ้นมาในฐานะทายาทคนหนึ่งของสุริยะทรัพย์”

“แต่มันจะดีหรือ ถ้าผลดีเอ็นเอตรวจพบว่าเด็กคนนี้ไม่ใช่ลูกของธนา เธอจะรับได้หรือแม่สร้าง เท่ากับเอาลูกตาสีตาสาที่ไหนไม่รู้มาเลี้ยง” คุณหญิงรวมนั้นบอกลูกสะใภ้ ใจจริงอยากตรวจตั้งแต่เด็กคลอดแล้วแต่เพราะใจหนึ่งก็หวั่นกลัวอยู่ลึกๆ เพราะลั่นวาจาว่าเคยอยากได้หลานชายที่เกิดมาจากลูกสะใภ้ ตอนนี้หมดหวังแล้วเพราะหมอบอกสร้างเป็นหมัน

“งั้นเราก็อ่าตรวจสิคะ ดีเอ็นเอเนอะ ยังไงผู้หญิงคนนั้นก็ทิ้งลูกตัวเองไปแล้ว เธอไม่ได้ต้องการเด็กคนนี้ตั้งแต่แรกอยู่แล้ว ที่ทนอึดทนตั้งเก้าเดือนก็เพราะเงินก้อนนั้นที่จะได้หลังจากคลอดเด็ก ดังนั้นเราควรจะใช้โอกาสนี้ทำให้เด็กคนนี้เป็นลูกของธนา กับสร้างอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แบบนี้ดีมั้คะคุณแม่ ดีกว่าทิ้งให้เด็กไปอยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าแบบนั้นเพราะหากเป็นลูกของธนาจริงๆ เด็กคนนี้ก็เท่ากับเป็นหลานของคุณแม่ด้วย” สร้างอธิบายและพยายามโน้มน้าวจิตใจให้คุณหญิงรวมนั้นคิดตาม

“ว่ายังไงพ่อคนดันเรื่อง จะเอาอย่างที่ไม่ยี่เราว่าหรือเปล่า” คุณหญิง รวยมณีถามลูกชาย ใบหน้าบอกความเอือมระอา กับเรื่องนี้เต็มทน นางมองดู ลูกชายที่เริ่มยิ้มออกรีบเออออตามภรรยา

“ผมเห็นด้วยกับสร้างครับ เด็กคนนี้ได้ทำอะไร ในเมื่อสร้างไม่สามารถมีหลานให้คุณแม่ได้ ก็น่าจะเป็นเรื่องดีหากเด็กคนนี้จะมาเป็นหลาน คุณแม่ เป็นลูกของสร้าง” ธนาเอ่ยและคิดว่าการมีเด็กคนนี้เป็นลูกชายของสร้าง จะช่วยแก้ปมด้วยเรื่องเป็นหมันได้เพราะเธออยากมีลูกมาก

“ถ้าคิดกันแบบนี้แม่ก็ไม่ขัดข้อง แต่คงต้องรอถามญาติคนอื่น ๆ ด้วย ว่าพวกเขาจะยอมให้เด็กคนนี้มาใช้นามสกุลสุริยะทรัพย์ร่วมกันหรือเปล่า แต่ถ้าไม่ก็ต้องเลือกทำอย่างแรก นั่นก็คือเอาเด็กคนนี้ส่งสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าไป ชะ” คุณหญิง รวยมณีสรุป สายตาที่มองมายังเด็กน้อยบนตักสร้างแล้วอ่อนโยน อย่างที่ธนาบอก เด็กไม่ผิด แต่ต้องมารับเคราะห์แทนเพราะการกระทำของ ผู้ใหญ่ล้วนๆ แต่มันคงจะดีกว่านี้หากเลือดครึ่งหนึ่งในตัวเด็กไม่ใช่ของผู้หญิง ชาวต่างชาติคนนั้น

30 ปีผ่านไป

ณ ผับชื่อดังแห่งหนึ่ง ผู้คนหนาตาผิวดำวันธรรมดา อาจเพราะพรุ่งนี้เป็น วันหยุดจึงมีผู้มาใช้บริการกันอย่างหนาแน่น เสียงเพลงดังกระหึ่มบรรเลงไปตาม โปรแกรมนที่จัดไว้ พร้อมกันนั้นก็มีนักเต้นแท็ปไฟทั้งชายหญิงกำลังวาดลวดลาย บนฟลอร์เต้นรำกันอย่างเมามัน

“ที่รัก เต้นรำกับแอนนี่หน่อยนะคะ” คนพูดเสียงหวานพอๆ กับชุดที่ ใส่ เดรสสีบานเย็นสั้นกำลังเป็นจุดสนใจของหนุ่มๆ ในผับ ทว่าเธอไม่ได้สนใจ เพราะคนที่ควมมาด้วยน่าสนใจยิ่งกว่า เธอเป็นถึงหลานชายคนเดียวของตระกูล เก่าแก่อายสุริยะทรัพย์ซึ่งเป็นตระกูลที่ร่ำรวยติดอันดับต้นๆ ของประเทศ ก็ว่าได้ แต่เมื่อยังเห็นนั่งนิ่ง หญิงสาวเลยเป็นฝ่ายจัดการเอง

คนถูกลากเดินอ้อยอิ่งมายังฟลอร์เต้นรำท่ามกลางสาวน้อยสาวใหญ่ที่

ปรายตามามอง บางคนส่งยิ้ม บ้างก็จิกตามองราวกับเห็นขุมทรัพย์ก้อนโต คน
ถูกมองก็ได้แต่ส่งยิ้มหล่อๆ เป็นการทักทาย

แดนดนัย สุริยะทรัพย์ หนุ่มตาสีฟ้าขัดกับใบหน้าหล่อเข้มแบบไทยแท้
รูปหล่อ ฟอรวัย การศึกษาดี ชายหนุ่มไม่ปฏิเสธกลับยอมให้ถูกลากไปอย่าง
ง่ายดาย สายตาสีฟ้าอันทรงเสน่ห์ของเขากลับส่งพลังดึงดูดไปยังกลุ่มสาวข้างๆ
และดูเหมือนว่าสาวๆ พวกนั้นจะสนใจเขาเช่นกัน

“แดนเนี่ย คุณรู้มั๊ยคะ วันนี้แอนนี่มีความสุขมากๆ ขอบคุณที่พา
แอนนี่มาเปิดหูเปิดตา ตั้งแต่แอนนี่ติดดินแบบต่างประเทศ แอนนี่ก็ไม่มีเวลา
เป็นส่วนตัวเลย งานมันรัดตัวไปหมด” แอนนี่ทำสายตาดอดอัน มือที่เกาะรอบ
คอชายหนุ่ม มือกำลังไถวนไปมา ผลอจิกสายตามองไปยังกลุ่มสาวๆ ที่มอง
แดนดนัยตาเป็นมัน และดูเหมือนพวกผู้หญิงพวกนั้นจะไม่แคร์สายตาดูๆ ของ
เธอซะด้วย

แอนนี่เปลี่ยนมากอดแดนดนัยอย่างถือสิทธิ์เพื่อประกาศให้สาวๆ พวก
นั้นรู้ว่าผู้ชายคนนี้มีเจ้าของแล้ว แต่พวกหล่อนเหมือนจะไม่ใส่ใจยังคงเดินยั่ว
ชายหนุ่มไม่เลิก

“แอนนี่ว่าเรากลับกันเถอะคะ แอนนี่ชักไม่สนุกแล้ว” คู่เต้นปรึ๊งพุด
ออกมาในที่สุด เพราะถ้าขึ้นยังอยู่ที่ต่อไปมีหวังแดนดนัยของเธอถูกลากไป
กินแน่

“แล้วแอนนี่อยากไปไหนต่อล่ะครับ” แดนดนัยถาม มื่อยังกอดกระชับ
ร่างงามอยู่แต่สายตาแพรวพราวไม่วายมองไปหากลุ่มสาวๆ ที่กำลังเต้นร่าอยู่
ในฟลอร์เดียวกัน ใจจริงพวกเธอก็สวยดีแต่ไม่มีใครผู้หญิงตรงหน้านี้ได้เลยสัก
คน

“แอนนี่อยากกลับคอนโดมากกว่า แล้วคุณล่ะคะ สนใจจะไปดื่มกาแฟ
ร้อนๆ ที่คอนโดแอนนี่มั๊ย” คนพุดสายตาดูมีเลศนัย วงการนางแบบสอนเธอ
หลายอย่าง หนึ่งในนั้นคือการโปรยเสน่ห์โดยรู้ว่าเมื่อไหร่ควรรัดมาใช้และผู้ชาย
ประเภทเห็นผู้หญิงเป็นขนมหวานอย่างแดนดนัย เธอก็รู้ว่าต้องใช้ไม้ไหนเข้าล่อ

เพลย์บอยหนุ่มคลายกอดจากหญิงสาวแล้วจ้องดวงตาเป็นประกายของเธอ สำหรับเขาผู้หญิงก็แค่อาหารชิ้นหนึ่งที่พร้อมจะหยิบขึ้นมารับริโภคเมื่อไหร่ก็ได้ สำหรับอาหารจานที่มีชื่อว่าแอนนี่แม้จะเคยลิ้มลองมาแล้วแต่ก็ยังไม่ใช่เบื่อและก็รู้ด้วยว่าอาหารจานนี้เผ็ดร้อนแค่ไหน ถ้าจะกินอีกก็ต้องระวังตัวให้เป็นพิเศษ

ทางบ้านสุริยะทรัพย์ ชนานอนไม่หลับเหตุเพราะสว่างยังไม่ขึ้นห้อง พอลงมาหาข้างล่างก็เจอภรรยาอยู่ในห้องโถงกำลังเดินไปเดินมา สีหน้าของเธอดูกังวลมากแต่ได้ในทันทีว่าคงไม่พ้นเรื่องลูกชายตัวดี

“นี่เจ้าแดนมันยังไม่กลับมาอีกหรือคุณ” ธนาถามเสียงซุ่ม นึกไม่ชอบใจที่ลูกชายทำตัวเหลวไหล พลอยทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนโดยเฉพาะสร้างภรรยาของตนที่รักแดนด้ายเหมือนลูกแท้ๆ

“ยังเลยคะ นี่มันจะดีหนึ่งแล้วนะคะธนา ทำไมลูกของเราถึงยังไม่กลับมาอีกก็ไม่รู้ ฉันร้อนใจกลัวตาแดนจะขับรถไปประสบอุบัติเหตุที่ไหนซักแห่ง หรือว่าเราจะโทรไปถามที่โรงพยาบาลดีคะ” สว่างสีหน้าดูตื่นตูมจนธนาต้องรีบปราม

“ไม่ต้องหรอกคุณ ทำเหมือนไม่รู้จักลูกชายของเราดีอย่างนั้นแหละ แล้วคุณเองก็ควรขึ้นไปนอนได้แล้ว ดีหนึ่งเข้าไปแล้วนะ ไหนคุณว่าพรุ่งนี้จะลุกขึ้นมาใส่บาตรแต่เช้ายังงัยละ”

“แหมธนา ก็ฉันจะมีแก็จิตแก็ใจมาใส่บาตรได้ยังไง จิตใจของฉันหมกมุ่นอยู่กับเรื่องของตาแดน กลัวจะเกิดเรื่องร้ายๆ กับลูก”

“ก็บอกแล้วไง เจ้ามันเจ้าเล่ห์ แถมเจ้าซู้เป็นไฟอีก นี่คงจะไปนอนค้างอ้างแรมบ้านสาวที่ไหนซักแห่ง”

“ฉันก็คงเป็นลูกไม้ที่หล่นไม่ไกลต้น พ่อเป็นยังงัย ลูกก็เป็นอย่างงั้น” สว่างว่า น้ำเสียงแอบมีเคืองเล็กน้อย

“อ้าว ทำไมอยู่ดีๆ มาลงที่ผมได้ละ คุณสว่าง” ธนาขมวดคิ๊วถาม

“ก็หรือไม่จริงคะ ที่ลูกเป็นแบบนี้ก็เพราะใครกันถ้าไม่ใช่เพราะ...เชื้อพ่อมันแรง” สร้างว่าเสร็จก็เดินค้อนจากไป ไม่สนกับอาการยืนอึ้งของสามี

“ไอ้เจ้าลูกเวร ทำพ่อเดือดร้อนจนได้” ธนาบ่นพึมพำแล้วจู่ๆ ก็นึกถึงวีรกรรมตอนสมัยที่ตนยังเป็นหนุ่ม แม่ไม่ได้ตรวจดีเอ็นเอแต่นิสัยแบบนี้มันเป็นนิสัยที่ได้มาจากเขาชัดๆ นี่กรรมคงตามสนองเขาเข้าแล้ว

ธนาคิดแล้วส่ายหน้าไปมาอย่างเหนื่อยใจ

ดอชบา

สงครามประสาท

เหมือนกับว่าเวลาจะผ่านไปนานเหลือเกิน แดนดเนียเปิดไฟที่หัวเตียง ก่อนจะหยิบนาฬิกาข้อมือซึ่งวางอยู่บนโต๊ะข้างๆ มาดู พอพบว่าเข็มสั้นชี้เลยเลขห้าไปแล้วก็รีบหยิบมือถือมาดูราวกับรู้ชะตากรรม พบว่ามีสายเรียกเข้าเป็นสิบๆ สายซึ่งคนที่โทรมาไม่ใช่ใครอื่นเป็นมารดาของเขานั่นเอง

“แม่...แม่เน่จ้” แดนดเนียบ่นกับตัวเอง เขาแทบจะกลิ้งลงจากเตียงแล้วเดินตัวเป๋ลือย ก็มลงหยิบเสื้อผ้านี้ออกอยู่กับพื้นชั้นมาใส่อย่างรีบร้อนแต่เพราะเสียงกุกกักทำเอาสาวสวยที่นอนเปลือยบนเตียงตื่นขึ้นมามีด้วย

“แดเนียล นั่นคุณจะรีบไปไหนคะ”

“กลับบ้าน” คนตอบเอียงหน้ามาบอกแค่นั้นหันมาจัดการตัวเองจนเสร็จ ก่อนออกจากห้องไม่ลืมมาหอมแก้มสาวไปหนึ่งพอด แต่จังหวะโน้มหน้าลงมากลับถูกดึงตัวลงมานอนอยู่บนเตียงท่ามกลางเสียงออดอ้อนของสาวเจ้า

“แอนนี่ ไม่เอาหน้า อย่าเล่นแบบนี้ ผมรีบจริงๆ”

“โห...แดเนียลคะ กว่าแอนนี่จะว่างแล้วนัดคุณมาได้ มันไม่ใช่เรื่องง่ายเลยนะ อยู่กับแอนนี่ต่ออีกซักหน่อยไม่ได้หรือคะ อีกนิดเดียวนะ เดี่ยวตอนเย็นแอนนี่ก็ต้องบินไปทำงานต่อแล้ว”

“ผมก็อยากอยู่กับคุณต่อนะ แต่ผมทำอย่างนั้นไม่ได้จริงๆ เพราะไม่
งั้น คุณย่าเล่นงานผมตายแน่” แดนด้นัยกล่าวทิ้งท้ายแล้วจับหน้าผากหญิงสาว
อย่างนุ่มนวล ค่อยๆ แกะมือแอนนีออกจากคอ พอหลุดไปได้ก็เดินดุ่มๆ ออก
ไป

พันร่างชายหนุ่มแอนนีหิบบมอนขึ้นมากอดอกแล้วทำหน้าบึ้งขึ้นทันที

ด้านหน้ารั้วเหล็กสีทองขนาดใหญ่ของบ้านสุริยะทรัพย์มีรถสปอร์ตคัน
หนึ่งจอดอยู่ ส่วนเจ้าของกำลังใช้กลยุทธปีนข้ามเข้าไปในบ้าน เหตุที่ต้องยุ่งยาก
เพราะไม่อยากให้เสียงรถมาทำให้คนในบ้านตื่น แท้ที่เหยียบถึงพื้นหญ้าแล้ว
ค่อยเดินย่องเบาเข้าบ้าน แอบผวาเมื่อเห็นไฟในห้องครัวสว่าง นั่นหมายความว่า
ไม่มีใครที่ใครที่ตื่นนอนแล้ว แต่อาจจะทำอะไรอยู่ในห้องครัวและอาจไม่ทัน
สังเกตเห็นก็ได้ คิดได้เช่นนั้นจึงพยายามเร่งฝีเท้าเพื่อเดินผ่านจากตรงนั้นเสีย
ให้เร็วที่สุด แต่คนที่อยู่ในห้องครัวคือคนที่เขาไม่อยากเจอละก็ ระเบิดลูกมหึมา
คงโถมใส่ตัวอย่างแน่นอน แล้วก้าวแรกก็ผ่านไปด้วยดี ก้าวสองก้าวสามค่อย
ย่องผ่าน แต่ไม่ทันก้าวพ้นห้องโถงก็ได้ยินเสียงหนึ่งดังขึ้น

“แดน”

เสียงนั้นทำเอาแดนด้นัยผวาถึงกับชาไปทั้งตัว ได้แต่ยืนก้มหน้านิ่ง
เหมือนรูปปั้นเทพบุตร เวลานี้อยากขอความเห็นใจจากพระเจ้า หากยังเมตตา
ต่อตนก็ขอให้ทุกอย่างผ่านพ้นไปด้วยดี

“แดน เป็นอะไรหรือเปล่า แม่เรียกทำไมไม่ตอบ”

เหมือนพระเจ้าจะน้อมรับความเห็นใจ จากความตกใจกลายเป็นความ
โล่งใจจนแทบจะกระโดดต่อหน้าคนทัก ไม่ใช่ใครอื่นแต่เป็นคุณสาว มารดาของ
เขานั่นเอง แดนด้นัยพ่นลมหายใจออกมาอย่างโล่งอก ถือโอกาสกอดกระชับ
อ้อนรำที่เริ่มอวบ

“แม่รู้มั๊ย ผมตกใจแทบแย่เพราะนึกว่าเป็นคุณย่าซะอีก” คนพูดแสดง
อาการโล่งอกออกมาอย่างชัดเจนก่อนจะร้องเสียงหลง หลังถูกหยิกเข้าที่ต้นแขน

“มันน่าหนักนะ รู้ว่าคุณไม่ปลื้มที่ทำตัวแบบนี้ แต่ถ้าคุณอย่ารู้ว่าเมื่อคืนแดนไม่ได้กลับมาอนบ้านล่ะก็ คงได้อบรมกันยกใหญ่แล้วพ่อของลูกก็จะโดนไปด้วย” คนว่าสายหน้าไปมาก่อนถูกลูกชายจอมเจ้าเล่ห์หอมแก้มไปพอดหนึ่ง

“ขอโทษครับ สั่งสรรกับเพื่อนมากไปหน่อย กลับบ้านไม่ไหวจริงๆ เลยต้องนอนค้างที่คอนโดเพื่อน”

“เพื่อนจริงๆ หรือว่าคู่นอน” สร้างทำน้ำเสียงเข้ม สายตาจ้องจับผิดลูกชาย

“โอ้ เพื่อนสิครับคุณแม่ แล้วนี่ตื่นมาทำอะไรครับ อย่าบอกนะว่ารอผม”

สร้างสายหน้าแล้วเดินไปยังห้องครัวอีกครั้งเพราะยังเตรียมของใส่บาตรไม่เสร็จ เธอตอบลูกชายเมื่อเห็นเดินตามหลังเข้ามา

“แม่ตื่นมาใส่บาตรนะ แดนมาก็ดีแล้ว จะได้มาใส่บาตรกับแม่” สร้างถือโอกาสชวน เพราะพักหลังๆ มานี้แดนด้นัยไม่ค่อยมีเวลามาทำบุญเลย

“เห็นทีจะไม่ไหวล่ะครับ นี่ผมยังมีหัวอยู่เลย และอีกไม่กี่ชั่วโมงก็ต้องเข้าประชุมใหญ่แล้ว”

“งั้นก็รีบขึ้นไปนอนเถอะ จะได้ตื่นมาประชุมไหว ประชุมครั้งนี้สำคัญมาก ถ้าแดนไม่ไปคุณย่าจะต้องไม่พอใจแน่”

“ครับ รักแม่ที่สุดเลย” แดนด้นัยก่อนไปยังไม่วายหยอดคำหวานให้มารดาอีก ไม่เพียงแค่นั้นยังหอมแก้มเป็นการขอบคุณก่อนจะหมุนตัวขึ้นห้องสร้างมองคล้อยหลังแล้วยิ้มออกมา ก่อนจะหันไปสนใจกับการเตรียมของใส่บาตรต่อ

ที่บริษัทผลิตรถยนต์สปอร์ตยี่ห้อหนึ่ง มีการประชุมใหญ่เกิดขึ้นแต่ประธานใหญ่อย่างคุณหญิงรวมณีกลับไม่ได้ตั้งใจฟังพนักงานสรุปยอดขายประจำปีเลย เพราะสายตาผัวแต่ชำเลื่องมองคนที่นั่งเก้าอี้ตัวแรกทางปีกซ้ายของท่าน ส่วนปีกขวามีชนากับสร้างนั่งติดกันกำลังซุบซิบถึงลูกชาย

“คุณสร้าง ดูลูกชายตัวดีของคุณโน่น ทำเรื่องให้ปวดหัวอีกแล้ว”

ธนากระซิบข้างหูสร้างเมื่อมองเห็นแดนदनัยกำลังนั่งผงกหัวกึ่งหลับกึ่งตื่น มีนาที่นั่งข้างๆ คอยปลุกอยู่เป็นช่วงๆ

“ก็ธนานั้นแหละค่ะที่ผิด ผิดที่ไม่ยอมไปตามลูกกลับมา ทั้งที่รู้ว่าวันนี้จะมีประชุมใหญ่” สร้างกระซิบตอบด้วยท่าทางไม่พอใจ สีหน้าดูเป็นห่วงอนาคตของลูกชายมาก

“แล้วคุณจะให้ผมไปตามที่ไหนล่ะ ผู้หญิงของเจ้าแดนมีตั้งไม่รู้กี่คน อีกอย่างผมพูดแล้วมันจะยอมเชื่อฟังผมหรือ ขนาดคุณโทรหามันตั้งหลายสาย มันไม่เห็นจะรับเลย” ธนาหาข้อแก้ตัว แต่ต้องหุบปากเงียบเมื่อหันไปปะทะกับสายตาดุจันตรงพลังของท่านประธานใหญ่

เมื่อการประชุมเสร็จสิ้น แดนदनัยจึงถูกคุณหญิงรวมณีเรียกตัวไปพบที่ห้องทำงานของท่าน โดยมีธนา สร้าง และนภา น้องสาวของธนามาร่วมรับฟังด้วยแล้วการได้สวนก็เริ่มขึ้น

“ทุกคนคงจะรู้ว่าเมื่อคืน เจ้าหลานชายของฉันไม่ได้กลับมาอนบ้าน” เสียงคุณหญิงรวมณีเข้มจัด ท่านั่งที่เก้าอี้ประจำตำแหน่งมองที่ละคนที่นั่งเรียงกันอยู่บนเก้าอี้รับแขก พอเหลือบเห็นธนา กับสร้างหันมามองหน้ากันแล้วทำท่าจะช่วยกันอธิบายก็เอ่ยปرام

“หยุด ฉันไม่ต้องการฟังคำอธิบายของพวกเธอสองคน แต่คนที่ฉันอยากให้พูดคือ...โน่น พ่อหลานชายตัวแสบของฉัน” คุณหญิงรวมณีส่งสายตามาทางหลานชาย เห็นแดนदनัยที่นั่งก้มหน้าอยู่

ธนาเห็นลูกชายกำลังหลับกล้วจะถูกต่อว่าเลยต้องตะคอกเพื่อปลุกลูกชาย

“เจ้าแดน แดนदनัย เฮ้ย ไอ้แดน...ตื่น”

เสียงนั้นทำเอาคนที่กำลังสัปหงกสะดุ้งตื่นขึ้นมาก่อนจะทำหน้างเห็นทุกคนกำลังจ้องมาที่เขาเป็นตาเดียว เขาเอามือขึ้นบีบต้นคอกอย่างไม่รู้จะทำอะไรต่อ สุดท้ายก็จบลงด้วยการส่งยิ้มหวานไปให้ผู้เป็นย่า คุณหญิงรวมณีเห็น

สั่งซื้อหนังสือง่าย ๆ ผ่านทางโทรศัพท์
โปรโมชั่นพิเศษ ซื้อ 3-5 เล่ม ลด 10% 6-9 เล่ม ลด 15%
10 ขึ้นไป ลด 20% แคมปัสพลาสติก ฟรีค่าส่ง
กด 08-1423-5373 บริการถึงที่ยังคืน

ธนาคารสกลไทย ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ออมทรัพย์ สาขาเนินบุรี 094-2-84952-4

ธนาคารไทยพาณิชย์ ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ออมทรัพย์ สาขาซอย ม.เกษตรศาสตร์ 069-2-32166-8

ธนาคารกรุงเทพ ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ออมทรัพย์ สาขาซอย ราชอินทรา กม.10 060-0-23040-3

ธนาคารกรุงศรีอยุธยา ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ออมทรัพย์ สาขากนทพชรบุรีใหม่ 034-1-46693-6

ธนาคารกรุงไทย ธัญวลัย กอบจิตวิวัฒน์
ออมทรัพย์ สาขาเนินบุรี 261-0-51257-0

หากเพื่อนนักอ่านพบหนังสืออยู่ในสภาพชำรุด
ปกขาด หน้าที่หาย เลขสลับ โปรดส่งกลับมาก็
1/554 ซ.รามคำแหง 190/2 ถ.รามคำแหง มีนบุรี กทม. 10510
ทางสำนักพิมพ์จะจัดส่งเล่มใหม่ไปให้ทันที
สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ 08-1423-5373

www.greenmindbook.com